

Rapport

Datum: 27 april 1998

Rapportnummer: 1998/126

Klacht

Op 20 augustus 1997 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer P. te Oud Alblas, met een klacht over een gedraging van Gak Nederland BV, districtskantoor Dordrecht. Nadat verzoeker op 15 september 1997 nadere informatie had verschaft, werd naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van het Landelijk instituut sociale verzekeringen te Amsterdam, een onderzoek ingesteld. Op grond van de door verzoeker verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoeker klaagt erover dat een toenmalige medewerkster van Gak Nederland BV, districtskantoor Dordrecht, rond april 1997 aan zijn toenmalige werkgever heeft meegedeeld dat er een onderzoek zou worden ingesteld in verband met mogelijk door verzoeker gepleegde fraude. Hij zou ten gevolge van deze mededeling op non-actief zijn gesteld.

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd het Landelijk instituut sociale verzekeringen (hierna: het Lisv) verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd het Lisv een aantal specifieke vragen gesteld. Daarnaast werd de betrokken ex-medewerkster van het Gak de gelegenheid geboden om haar commentaar op de klacht te geven. Bovendien werd informatie ingewonnen bij de toenmalige werkgever van verzoeker. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag aan te vullen. Noch het Landelijk instituut sociale verzekeringen noch de betrokken ex-medewerkster van het Gak gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

1. Feiten

1.1. Op 1 mei 1997 liet verzoekers toenmalige werkgever (B.) verzoeker per brief weten dat berichten van Gak Nederland BV, districtskantoor Dordrecht, (hierna: het Gak) hem deden besluiten verzoeker met onmiddellijke ingang op non-actief te stellen. Het

bleek namelijk, aldus de werkgever in zijn brief, dat het Gak naar verzoeker een onderzoek was gestart wegens fraude.

1.2. Verzoeker stuurde op 9 mei 1997 een brief naar het Gak. Hierin stelde hij onder meer dat mevrouw S., de medewerkster van het Gak die telefonisch contact had gehad met zijn werkgever, hem op 5 mei 1997 had meegedeeld dat zij met zijn werkgever niet over fraude had gesproken.

1.3. Bij beslissing van 23 juni 1997 berichtte het Gak verzoeker dat een deel van de ziekteuitkering die hij had ontvangen onverschuldigd was betaald en daarom werd teruggevorderd. De reden hiervoor was, aldus het Gak, dat het Gak niet tijdig ervan op de hoogte was geweest dat verzoeker met ingang van 1 december 1996 inkomsten genoot uit zijn dienstverband met werkgever B. Het Gak wees erop dat de terugvordering niet het gevolg was van een overtreding van de mededelingsverplichting.

1.4. Bij brief van 22 juli 1997 berichtte verzoeker het Gak onder meer dat hij per 1 mei 1997 door zijn werkgever B. op non-actief was gesteld, naar aanleiding van al dan niet gedane uitlatingen van mevrouw S. dat verzoeker fraude zou hebben gepleegd.

1.5. Het Gak berichtte verzoeker naar aanleiding van zijn brief van 22 juli 1997 op 31 juli 1997 onder meer dat mevrouw S. zeker niet tegen verzoekers werkgever had gesproken over mogelijke fraude. De indruk van het Gak was, dat verzoekers toenmalige werkgever zijn eigen conclusies had getrokken uit het feit dat er loongegevens werden gevraagd voor het toekennen van ziekengeld. Die conclusies kwamen dan ook voor zijn rekening, aldus het Gak. Verzoekers klacht over uitlatingen van mevrouw S. tegen verzoekers voormalige werkgever achtte het Gak daarom ongegrond.

2. Standpunt van verzoeker

Voor het standpunt van verzoeker wordt verwezen naar de klachtsamenvatting onder **KLACHT**. In zijn verzoekschrift gaf verzoeker aan dat mevrouw S. hem mondeling had meegedeeld dat zij tegenover verzoekers werkgever had gesproken over een door het Gak ingesteld onderzoek naar mogelijke fraude. **3. Standpunt van het Lisv** 3.1. In reactie op de klacht bracht het Lisv het volgende naar voren:

"...Mevrouw S. is al enige tijd uit dienst. Naar ons bekend is zij zodanig arbeidsongeschikt dat zij vermoedelijk niet tot adequate beantwoording in staat is. Voor zover wij kunnen nagaan dateert het contact tussen de werkgever en mevrouw S. van eind maart/begin april 1997. Er is van dit contact geen notitie gemaakt. Het is niet uitgesloten dat de werkgever ook uit omzichtige formuleringen als: "onderzoek instellen naar samenloop" al conclusies heeft getrokken. Of het woord fraude is gevallen, is voor ons niet meer na te gaan. (...) Wij merken op dat de werkgever (verzoeker; N.o.) per 1-5-1997 op non-actief stelt en dat deze zelf per 9-5-1997 ontslag neemt, hoewel de werkgever zich slechts op zijn positie wilde beraden. Ook andere signalen wijzen erop, dat de relatie werkgever werknemer een wat uitzonderlijk karakter droeg, zoals netto-betalingen en salarisbriefjes achteraf. Op het moment van non-actiefstelling liep daarover al discussie. Gezien de signalen over de verstoorde relatie tussen werkgever en werknemer, hadden wij niet de indruk dat wij bij werkgever betrouwbare informatie zouden kunnen verkrijgen. Wij hebben dan ook geen contact opgenomen met de werkgever..."

3.2. In antwoord op nadere vragen van de Nationale ombudsman deelde het Gak mee: "...Belanghebbende was als zieke werkloze bekend met een ziekengelduitkering. Naar

aanleiding van zijn mededeling, dat hij een baan had, werd hem gevraagd gegevens te verstrekken over zijn inkomsten. Uit de brief van 09-05-1997 is gebleken dat hij niet de beschikking had over loonstroken die in overeenstemming waren met zijn dienstverband. Hij geeft namelijk aan netto f 3.000,- te ontvangen, terwijl op zijn loonstrook een bedrag van f 1.880,50 wordt genoemd. Om duidelijkheid te verkrijgen over het dienstverband van (verzoeker; N.o.) is er contact met zijn laatste werkgever B. geweest waarbij, voor zover wij kunnen nagaan, niet gesproken is over fraude. Indien gedacht wordt, dat er fraude in het spel is, wordt dit gemeld bij het Regionaal Meldpunt Fraude. Via de afdeling handhaving (...) worden dan acties ondernomen. (...). Het spreekt vanzelf dat naar derden omzichtig wordt omgegaan met informatie, met name als het gaat om de redenen waarom informatie wordt ingewonnen. Verwezen wordt naar de wettelijke plicht van het doen van onderzoek in verband met de uitvoering van de sociale verzekeringen. (...) De gevolgde procedure bij het opvragen van loongegevens is de volgende. Opvragen loongegevens vanaf het Regionaal Meldpunt Fraude Vlaardingen gebeurt schriftelijk. Hierbij wordt verzocht op grond van het bepaalde in artikel 80, lid 1 onder c van de OSV opgave te doen van de verrichte werkzaamheden en het genoten bruto loon. In deze brief is geen verwijzing naar FRAUDE. De opgave moet worden gezonden naar GAK Nederland BV, t.a.v. RMF Zuid-West. Wanneer na overdracht van het RMF aan de opsporingsdienst nadere informatie bij een werkgever noodzakelijk is bij een met een lopende uitkering gelijk lopend dienstverband gebeurt dit over het algemeen telefonisch en wordt niet aangegeven dat het een verzoek van de Opsporingsdienst betreft. Wanneer naar de reden wordt gevraagd, wordt medegedeeld dat het om een periodieke vergelijking gaat. Wel kan het voorkomen dat getuigen moeten worden gehoord in een strafrechtelijk onderzoek. Dit kan ook een werkgever of ex-werkgever zijn. In dat geval presenteren medewerkers van de opsporingsdienst zich als zodanig..."

4. Informatie van mevrouw S.

Nadat het Gak was gevraagd om alsnog te proberen of mevrouw S. een verklaring kon afleggen over het door haar gevoerde telefoongesprek, nam het Gak contact op met mevrouw S., waarna zij telefonisch contact opnam met een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman. Zij verklaarde in dit telefoongesprek dat zij in ieder geval niet had gezegd dat er sprake was van fraude. Of ze had gezegd dat er mogelijk sprake was van fraude, kon ze zich niet herinneren.

5. Informatie van verzoekers voormalige werkgever

In antwoord op de vraag wat mevrouw S. hem eind maart/begin april 1997 telefonisch had meegedeeld, verklaarde verzoekers voormalige werkgever de heer F. telefonisch tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman dat mevrouw S. had gezegd dat verzoeker in de sociale verzekeringen liep en ook bij hem bleek te werken, en dat op basis van die gegevens mogelijk sprake was van fraude. Overigens gaf de heer F. aan dat de mededeling van mevrouw S. zeker niet de enige reden was waarom verzoeker op non-actief was gesteld.

Beoordeling

1. Verzoeker klaagt erover dat mevrouw S., een medewerkster van Gak Nederland BV, districtskantoor Dordrecht, rond april 1997 aan zijn toenmalige werkgever in een telefoongesprek heeft meegedeeld dat er een onderzoek zou worden ingesteld in verband met mogelijk door verzoeker gepleegde fraude. De werkgever had hem naar aanleiding van deze mededeling op non-actief gesteld, aldus verzoeker.
2. In reactie op verzoekers klacht bij het Gak stelde het Gak dat mevrouw S. met verzoekers toenmalige werkgever zeker niet over mogelijke fraude had gesproken. In reactie op de klacht bij de Nationale ombudsman deelde het Gak echter mee dat niet meer was na te gaan of mevrouw S. het woord fraude had laten vallen. Het Gak achtte het mogelijk dat verzoekers werkgever zelf tot de conclusie van fraude was gekomen, zonder dat tijdens het bewuste telefoongesprek dat woord was gevallen. Mevrouw S. verklaarde in reactie op de klacht dat zij in ieder geval niet had gezegd dat er sprake was van fraude. Of zij had gesproken over mogelijke fraude, kon zij zich niet herinneren. Tegenover de Nationale ombudsman verklaarde verzoekers voormalige werkgever dat mevrouw S. tijdens het telefoongesprek had gesproken over mogelijke fraude.
3. Nu volgens verzoekers voormalige werkgever gesproken is over mogelijke fraude en mevrouw S. niet heeft uitgesloten dat zij dat heeft gezegd, is het aannemelijk dat het woord fraude is gevallen. Dat is niet juist. Met het oog op de privacy-bescherming van verzoeker had dit niet mogen gebeuren. Dit geldt te meer nu er in het geheel geen sprake blijkt te zijn geweest van een fraude-onderzoek. Ook als dat overigens wel het geval zou zijn geweest, had, zoals uit de informatie van het Gak valt af te leiden, het woord fraude niet mogen worden genoemd. De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Gak Nederland BV, districtskantoor Dordrecht, die wordt aangemerkt als een gedraging van het Landelijk instituut sociale verzekeringen te Amsterdam, is gegrond.